



ISSN Print: 2394-7500  
ISSN Online: 2394-5869  
Impact Factor: 5.2  
IJAR 2019; 5(5): 382-388  
www.allresearchjournal.com  
Received: 28-03-2019  
Accepted: 31-04-2019

முனைவர்  
தா.அ.சிரிஷா  
உதவிப் பேராசிரியர்,  
தமிழ்த்துறை  
செல்லம்மாள் மகளிர்  
கல்லூரி

## தியடோர் பாஸ்கரனும் சூழலியலும்: சில குறிப்புகள்

முனைவர் தா.அ.சிரிஷா

இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்துவந்த மனிதன், தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்டபின், இயங்குதரங்களின் கிறீச்சிடல்களுக்குச் செவிகொடுத்துப் பறவைகளின் ஓசைகளைக் கேட்கமறந்தான். காணுமிடமெல்லாம் பச்சைப்பசேலேன விரிந்திருந்த பூமிப்பரப்பைக் காடுகொன்று நாடாக்கிப் பெருமழையை விரட்டிவிட்டுச் சுரண்டல் வாழ்க்கைக்குப் பழகிவிட்டான். பசுங்கால் குருகு, செங்கால் நாரை, கருங்காக்கை, செவ்வரிக் கயல், கருங்கால் வெண்குருகு, இனநாரை, வயச்சுறா, கோட்டுமீன், வரிப்புற அணில், சினைப் பசும்பாம்பு, கரிமூக்கு நொள்ளை எனப் பழந்தமிழிலக்கியம் பலபடப் பேசும் உயிர்களை நாம் இன்று உற்றுப் பார்க்கக்கூடச் செய்வதில்லை. ஐந்தாயிரமாண்டுப் பழமையுள்ள தமிழ்ப் பண்பாட்டு வேர்களைச் சூழலியல் செழுமைகளை மெல்ல மெல்ல இழந்து வருகிறோம். இந்த இழப்பின் பெருவலியைச் சுட்டிச் சூழலைக் கவனிக்காமல், உரிய முறையில் பேணாமல் வாழும் மானுட வாழ்க்கை பயனற்றது என்ற கருத்தைச் சூழலியல் அறிஞர்கள் பலர் உலகெங்கும் வலியுறுத்திவருகின்றனர். தமிழில் மிகச்சிலரே இப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களுள் முக்கியமான அறிஞராகத் தனித்தன்மையுடன் தொடர்ந்து சூழலியலுக்குப் பங்களித்துவரும் சிறந்த ஆய்வாளராகத் தியடோர் பாஸ்கரன் திகழ்கிறார். இவரது அவதானிப்புகள் மிகவும் கூர்மையானவை. இவரது சூழலியல் பங்களிப்புகளுக்கான சில எளிய குறிப்புகளைத் தொகுத்தளிக்க முனைவது, இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

### தியடோர் பாஸ்கரன்

சு.தியடோர் பாஸ்கரன், 1940இல் தாராபுரத்தில் பிறந்தார். சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் படித்து, வரலாற்றுப்பாடத்தில் முதுகலைப்பட்டம் பெற்ற இவர், மிகவும் முக்கியமான ஒரு சூழலியல் சிந்தனையாளராகத் தமிழில் இன்று அறியப்பட்டுள்ளார். திரைப்பட வரலாறு, காட்டுயிர்கள் ஆகிய துறைகளிலும் சிறந்த

Correspondence  
முனைவர்  
தா.அ.சிரிஷா  
உதவிப் பேராசிரியர்,  
தமிழ்த்துறை  
செல்லம்மாள் மகளிர்  
கல்லூரி

பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளார். இத்துறைகளில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக இவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள், இவரது சூழலியல் கரிசனத்திற்குச் சிறந்த சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கும் தவிர்க்கவியலாத ஒரு முக்கியமான சமகாலத் தேவை பற்றிய விழிப்புணர்வுக் கருத்துகளையும், அதற்குரிய அறிவியல் வழிமுறைகளையும், கூடுதல் எச்சரிக்கைகளையும், தார்மீகக் கேள்விகளையும், அபூர்வத் தகவல்களையும் ஒருங்கே கொண்டவையாய்த் தியடோர் பாஸ்கரனின் எழுத்துகள் உள்ளன. இந்த வகையில், மிகப்பதிய ஒரு தடத்தில், தமிழில் சூழலியல் எழுத்துகளைத் தியடோர் பாஸ்கரன் உருவாக்கி வருவதாகக் கருதலாம். வாழிடம் மற்றும் காட்டுயிர் சார்ந்த கோட்பாட்டுப் பிரச்சனைகளைச் சுயமான பார்வையுடன் இவர் ஆவணப்படுத்துகிறார். மதிப்புறு காட்டுயிர்க் காவலராகவும், இயற்கைக்கான உலக நிதியகத்தின் (WWF India) அறங்காவலராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் எழுதியுள்ள இன்னும் பிறக்காத தலைமுறைக்காக (2006), தாமரை பூத்த தடாகம் (2008), வானில் பறக்கும் புள்ளெல்லாம் (2014), சோலை எனும் வாழிடம் (2014) ஆகிய சுற்றுச்சூழல் பற்றிய நூல்களிலிருந்தும், கல்மேல் நடந்த காலம் (2016) என்ற வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் அடங்கிய நூலிலிருந்தும் சில கருத்துகள் இங்குத் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

### சிங்கவால் குரங்கு

காட்டுயிர்கள் இல்லாமல் காடு இல்லை. காடு இல்லாமல் மழை இல்லை. மழை இல்லாமல் மனித வாழ்க்கை இல்லை. ஆனால், இப்படிப்பட்ட காட்டுயிர்களில் ஒன்றான சிங்கவால் குரங்கு, இன்றைக்குக் காணாமல் போய்விடும் அபாயத்தில் இருப்பதாகத் தியடோர் பாஸ்கரன் குறிப்பிடுகிறார். சர்வதேச அளவில் சூழலிய அறிவியலாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கும் சிங்கவால் குரங்கு

காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற விழிப்புணர்வுக்குரலைத் தியடோர் பாஸ்கரன் 'இன்னும் பிறக்காத தலைமுறைக்காக' என்ற தம் நூலில் கவனப்படுத்தியுள்ளார். இது பற்றி, "அரிய உயிரினங்களில் சில, தமிழ்நாட்டுக் காடுகளில், அழிவின் விளிம்பில், உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதில் குறிப்பிடத்தக்கது ஆனைமலைப் பகுதியில் வாழும் சிங்கவால் குரங்கு. களக்காடு, ஆனைமலை போன்ற சரணாலயங்களின் அடர்ந்த மழைக்காடுகளில் மர உச்சியிலேயே வாழக்கூடிய(து) இந்தக் குரங்கினம்" (2006, ப.14) என்கிறார் தியடோர் பாஸ்கரன். இது பற்றி, 2006ஆம் ஆண்டிலேயே, அவர் எழுதியுள்ளார். இன்றைய நிலைமை தெரியவில்லை. ஆனால், இது தொடர்பாகச் சோலை எனும் வாழிடம் (2014) என்ற அண்மை நூலிலும் விரிவாகப் பேசியுள்ளார். சோலைக்காட்டுப் பாலூட்டிகளில் பிரசித்தி பெற்றது இந்தச் சிங்கவால் குரங்கு எனக் குறிப்பிடும் தி.பா. தொடர்பில்லாத பெயர்களை வைத்துத் தமிழக உயிரினங்களின் பெயர்களில் வெள்ளையர்கள் குழப்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டதாகக் கவலைப்படுகிறார். இப்படித்தான் சிங்கவால் குரங்கின் தமிழ்ப் பெயரான சோலைமந்தி என்பதும் மாற்றப் பட்டுவிட்டதாகத் தி.பா. குறிப்பிடுகிறார். "காட்டு எருதை Bison என்றார்கள். நாமும் நமது பாரம்பரியத் தமிழ்ப்பெயர்களை மறந்து இந்த ஆங்கிலப்பெயர்களைத் தமிழ்ப் படுத்திப் புழக்கத்தில் கொண்டுவந்துவிட்டோம். இந்தக் கருப்புநிறச் சிங்கவால் குரங்கின் ஒரிஜினல் தமிழ்ப்பெயர் சோலைமந்தி. சோலைக்காடுகளில் மர உச்சிகளில் சஞ்சரிக்கும் இக்குரங்குகளைப் பார்ப்பதுகூட அரிதாக இருக்கின்றது. தோலுக்காகவும் நாட்டுமருந்துக்காகவும் வீட்டில் செல்லப்பிராணியாக வளர்க்கவும் இவை வேட்டையாடப்பட்டன. சோலைக்காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்பட்டு, சோலை

மந்திகளின் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்தது. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக, 1972இல் காட்டுயிர்ப் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்ட பிறகு, இந்த மந்திகளைக் காண முடிகிறது” (2014, ப.16) என்கிறார் தி.பா.

### குழிநரி

சூழலியல் பற்றிய கவனமின்மையால், நம்மைச் சுற்றியுள்ள பசுமையைத் தொடர்ந்து நாம் அழித்துக்கொண்டேயிருப்பதால், கட்டடக் காடுகளைப் பெருக்கிக் கொண்டே போவதால், எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்குப் பெருந்துன்பங்கள் நேரும் என்ற கவலை நமக்கில்லை. நமது முன்னோர் நமக்குக் கூறிய கதைகளில் இடம் பெற்ற பல பறவைகள் விலங்குகள் ஊர்வனவற்றின் பெயர்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் நவீனச்சூழலில் நாம் தடுமாறி நிற்கிறோம். இதைப் பொருத்தமான சான்றுகள் மூலம் தி.பா. சுட்டிக்காட்டி எச்சரிக்கிறார். குழிநரி என்று சொன்னால் நமக்குப் புரியாது. குள்ளநரி என்று சொன்னால் புரிந்துவிடும். குள்ளநரியின் மூலப் பெயர் குழிநரி என்கிறார் தி.பா. “நரி, குள்ள நரி அல்லது வங்கு நரி, காட்டுப் பூனை, உடும்பு, முயல், வெளி மான், குள்ள மான் (Chowsingha) போன்ற விலங்குகளுக்கும் பாலைநிலம் வாழிடம். கான மயில் போலவே இன்று குள்ள நரியும் காண்பதற்கு அரிதாகிவிட்டது. இதன் மூலப்பெயர் குழிநரி. வங்கு என்று குறிப்பிடப்படும் வளைகளில் வாழ்வதால் இதன் பெயர் குழிநரி. அந்தப் பெயரே மருவி குள்ளநரியாகி விட்டது. இன்று குழிநரியைக் காண்பது அரிது” (2014, ப.20) என்கிறார் தி.பா. இதே போல் புதர்களில் வாழும் நரியும் பாலைநிலத்தில் உண்டு என்றும், ஆங்கிலத்தில் Jackal என இது குறிக்கப்படுவதாகவும் கூறுகிறார்.

### வாகை மரம்

அண்மையில் சென்னையில் பெருமழை பெய்தபோது, பல நூறு மரங்கள், கீழே விழுந்துவிட்டன. ஆனால் ஆல், அரசு,

தென்னை, வாகை போன்ற தமிழ் நாட்டுக்கே உரிய மரங்கள் விழாமல் உறுதியாக நின்றிருந்ததைக் கண்டோம். இது தொடர்பாகத் தி.பா. கூறும் பின்வரும் கருத்தும் சிந்திக்கத்தக்கதாகும். “காலனி ஆட்சிக்காலத்தில் நமது பல பாரம்பரியங்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டபோது, நம்மூர் மரங்களை மறந்து வெளி நாட்டு மரங்களான குல்மோஹர் போன்றவைகளைச் சாலையோர மரங்களாகத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டோம். வாகை மரத்தை மறந்துவிட்டோம். ரோமாபுரி மன்னர்கள் போரில் வெற்றிக்கு அடையாளமாக ஒலிவ இலை வளையம் சூட்டிக்கொண்டதுபோல் நமது மன்னர்கள் வாகை மலரைச் சூடினார்கள் என்றறிகின்றோம். இன்றளவும் ‘வாகை சூடினான்’ என்ற சொற்றொடர் புழக்கத்தில் இருக்கின்றது” (2014, ப.48) எனச் சுவையாக விளக்குகிறார் தி.பா. வாகை சூடினான் என்ற சொற்றொடர் மட்டும் புழக்கத்தில் இருந்தால் போதுமா? வாகை மரம் வேண்டாமா? என்ற கேள்வியைப் படிப்பவர் உள்ளங்களில் தி.பா. எழுப்புவதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

### புனுகு காப்பி

காப்பி என்பது தமிழ்நாட்டுப் பாணமில்லை. சென்ற நூறு அல்லது இருநூறு ஆண்டுகளாகத் தமிழர் வாழ்க்கையில் வந்து புகுந்துவிட்ட பாணம்தான் அது. இந்தக் காப்பிக்குப் பின்னால் நயமான ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்புண்டு என்கிறார் தி.பா. “பல தாவரங்களின் விதைகள், ஒரு காட்டுயிரின் உணவுப்பாதை வழியே சென்றால்தான் முளைக்க முடியும். இயற்கையின் வியப்புட்டும் நுண்ணிய பிணைப்புகள் பலவற்றில் இதுவுமொன்று. இந்தோனேசியத் தீவுக்கூட்டத்தில், அதிலும் சிறப்பாகச் சுமத்திராவில், காட்டில் வாழும் ஒருவகைப் புனுகுப்பூனை காப்பி பழத்தை இரையாகக் கொள்கிறது. அதன் எச்சத்தில் வரும் காப்பிக் கொட்டை காட்டில் சேகரிக்கப்பட்டு உலகிலேயே சிறந்தது என்று கிலோ 700 டாலர்வரை பன்னாட்டுச்

சந்தையில் விற்கப்படுகின்றது. வணிக உலகில் இதற்குப் பெயர் புனுசுக் காப்பி (Civet Coffee)" (2014, ப.48) எனத் தி.பா. கூறுவதைச் சிந்திக்கவேண்டும். காட்டுயிரான புனுசுப்பூனையின் எச்சத்திலிருந்து வெளிவரும் காப்பிக் கொட்டையின் அதிசுவையிலிருந்து, மனிதனுக்குச் சூழலியல் எவ்வளவு நன்மையைச் செய்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

### கருமந்தி, கொக்கு, காட்டுக்கோழி

மனிதர்கள் தம்முணவிற்காகப் பன்னெடுங்காலமாகக் காட்டுயிர்களைக் கொன்று ஒழித்துவருகின்றனர். உணவிற்காகக் கொல்வது தவிரப் பிற பலகாரணங்களுக்காகவும் காட்டுயிர்களை மனிதர்கள் அழித்திருக்கின்றனர் என்கிறார் தி.பா. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்காடுகளில் வாழும் கருமந்திகளை (Nilgiri Langur), லேகியம் செய்வதற்கெனத் தீர்த்துக் கட்டிவிட்டனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், ஐரோப்பாவில் தொப்பிகளில் ஒற்றை இறகைச் சொருகிக்கொள்ளும் நாகரிகப் பழக்கத்திற்காக, இந்தியாவிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான கொக்குகள் கொல்லப்பட்டன. தென்னிந்திய வனங்களில் வாழும் காட்டுக்கோழியின் (Grey Jungle Fowl) வண்ணமிகு இறக்கை, தூண்டில் மீன் பிடிப்பதில் (fly-fishing) பயன்படுத்தத் தேவைப்பட்டதால், தரையிலேயே வாழும் அப்பறவைகள் பெருமளவில் சுடப்பட்டு ஏறக்குறைய இருப்பற்றே போய்விட்டன. பிரித்தானியர்கள் இந்தியாவை ஆண்ட அக்காலத்தில், ஓராண்டில் மட்டும் 50,000 காட்டுக்கோழிகள் கொல்லப்பட்டதாகத் தி.பா. குறிப்பிடுகிறார். (2014, ப.58). இதேபோல் இறைச்சிக்காகக் காட்டுப்பூனைகளும் உடும்புகளும் கூடக் கொல்லப்படுவதாகவும் பெருங்கவலையுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார். கஞ்சிரா செய்ய உடும்புத்தோல் தேவைப்படுவதாலும், உடும்புக் கறி உடல்பலத்தைத் தருமென்ற வதந்தியாலும்

உடும்புகளின் எதிர்காலம் கேள்விக் குறியாகிவிட்டதாகவும் கூறுகிறார் (2014, ப.21).

### காட்டுயிர்களின் தமிழ்ப்பெயர்கள்

காட்டுயிர்களின் தமிழ்ப்பெயர்கள், தமிழ்மொழிப் பாரம்பரியத்தின் முக்கியமான பரிமாணங்களைப் புலப்படுத்துவதாகக் கருதுகிறார். தற்காலத்தில் வழக்கற்றுப் போன காட்டுயிர்ப் பெயர்களை மீட்டெடுத்துத் திரும்பவும் புழக்கத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதும் அவரின் எதிர்பார்ப்பாகும். பட்டறிவு மூலம் உணரப்பட்ட பல தகவல்களைக் காட்டுயிர்ப்பெயர்கள் உள்ளடக்கியிருக்கின்றன என்கிறார். (எ.டு.) நீர் மேல்நெருப்பு, வாதமுடக்கி, செலமறஞ்சான், வட்டசடச்சி, நாய்நாக்கு, தேவடியாள்முள், வெண்ணெய்திரட்டிப்புல், நரிவால்புல், செண்பகம், மாஞ்சக்களத்தி, ஆடாதொடை (2006, ப.185) எனப் பலவற்றை அடுக்கியுரைக்கிறார்.

சில பறவைகளுக்குத் தமிழில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பெயர்கள் இருப்பதையும் தி.பா. சுட்டிக்காட்டுகிறார். கொண்டலாத்திக்கு எழுத்தாணிக் குருவி என்றும், சுடலைக் குயிலுக்குப் பருத்திக்குயில் என்றும் பெயர்களிருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். இதேபோல் பாரம்பரியமான மேலும் இன்றும் புழக்கத்தில் உள்ள பெயர்களான உழவாரக் குருவி (Swift), தகைவிலான் குருவி (Swallow). தாமரைக்கோழி சிறவி (Pheasant tailed jacana), கிழுவை (Common teal). பவளக்கால் உள்ளான் (Black-winged stilt) போன்ற பெயர்களைத் தமிழில் இன்று நாம் பயன்படுத்துவதில்லை எனக் கூறித் தி.பா. மனம் வருந்துகிறார் (2014, ப.54)

### பாலூட்டி வளர்த்த கிளி

தமிழுக்கு எவ்வளவு நெடுங்கவிதை மரபு இருந்தாலும், தற்காலக் கவிதைகளில் புள்ளினங்களைப் பற்றிக் கையாளப்படும் தகவல்கள் பல தவறாக உள்ளன எனக் கூறி

விமர்சிக்கிறார் தி.பா. திரைப்படப் பாடலில் இடம்பெறும் பாலூட்டி வளர்த்த கிளி என்ற பதப் பிரயோகத்தின் பொருந்தாமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இதேபோல் ஒரு கவியரங்கில் கவிஞர் ஒருவர், இரவில் வரும் பறவைகளைப் பற்றிப் பாடுவதாகக் கூறிவிட்டு, வெளவால்களைப் பற்றிய கவிதையை வாசித்ததையும் விமர்சிக்கிறார் (2011, ப.105). கிளி பறவையினத்தைச் சேர்ந்தது என்பதையும், வெளவால் பாலூட்டி என்பதையும் அறியாத நிலையில்தான் நம் கவிஞர்கள் உள்ளனர் என்ற அவருடைய விமர்சனம் சரியானதுதானே!

### நாய் வளர்க்கும் பாரம்பரியம்

நாய், பூனை, ஆடு, மாடு ஆகியவற்றை வீட்டு விலங்குகள் என்கிறோம். இவற்றுள் ஒன்றான நாய்களை வளர்க்கும் பாரம்பரியம் தமிழகத்தில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்திருக்கிறது என்கிறார் தி.பா. பாலை நிலத்தின் சில ஓவியங்களில் மனிதர்களுடன் நாய்களும் வேட்டையில் பங்கெடுக்கும் காட்சிகள் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறார். எடுத்தானார் நடுகல்லில், ஒரு தொல்குடி வீரன் வளர்த்த நாயின் மரணம் புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளதையும் சுட்டுகிறார். ஆனால், நம் வீட்டினுள் உலவும் ஒரு செல்லப்பிராணியாக நாய் வளர்க்கப்படுவது, கடந்த இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளாகத்தான் என்கிறார் (2014, ப.114). மிகநன்றாகப் பழக்கப்படுத்தப்பட்ட நாயை வைத்திருப்பது மகிழ்ச்சியையும் மனநிறைவையும் தரும், முதியோர்களுக்கு நல்ல துணையாக நாய் இருக்கும் என்றும் கருத்துரைக்கிறார். நாய் வளர்க்கும் பழக்கம் மெல்ல அருகி வரும் இன்றைய காலத்தில், 'நாய் வளர்ப்பது நம் பாரம்பரியம்' என்பதை நினைவூட்டும் தி.பா.வின் எழுத்துகள் வாசிக்கத்தக்கனவாகும். "இந்தியப் பாரம்பரியத்தில் அரசர்களும் மேட்டுக்குடி மக்களும் நாய் வளர்ப்பில் கவனம் செலுத்தவில்லை.பாமரர், ஆடுமாடு மேய்ப்பவர், வேட்டையில் ஈடுபட்ட கீழ்த்

தட்டிலுள்ள உழைக்கும் வர்க்க மக்களும், அதிலும் வேட்டையைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்த சில குறிப்பிட்ட ஜாதியினருமே நாய்களைப் பேணி வளர்த்தனர். ஆகவேதான் கோவில் கல்வெட்டுகளில் குதிரை, யானை, பசு போன்ற வளர்ப்பு விலங்குகளைப் பற்றிப் பல குறிப்புகள் இருந்தாலும், நாயைப் பற்றி எந்த விவரத்தையும் காண முடிவதில்லை" (2016, ப.48) என்கிறார் தியோடர் பாஸ்கரன்

### ஜல்லிக்கட்டு

சிந்து சமவெளி நாகரிகத்திற்குரிய மொஹஞ்சதரோ முத்திரை ஒன்றில், நமது ஜல்லிக்கட்டுக் காட்சி தீட்டப்பட்டுள்ளதை, ஜராவதம் மகாதேவன் குறிப்புவழித் தி.பா. சுட்டிக்காட்டுகிறார் (2014, ப.74). பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஏறு தழுவுதல் என்ற பெயரில் குறிப்பிடப்பட்ட இந்த ஜல்லிக்கட்டு, கால்நடையைப் போற்றும் பண்பாட்டு நிகழ்வு எனத் தி.பா. அவதானிக்கிறார். மனித வரலாற்றில், இம்மாதிரி ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடக்கும் நிகழ்வுகள் வெகுகுறைவு என்பதால், அவற்றைப் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற தி.பா.வின் குரல் ஏற்கத்தக்கதாகும்.

### காணுறை வேங்கை

நூறாண்டுகளுக்குமுன் நம் காடுகளில் புலிகள் மிகுந்திருந்தன. தமிழ்நாட்டில், இரை விலங்குகள் நிறைந்திருந்த காலத்தில், வேங்கைகளும் அதிக எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்திருந்தன. இவ்வேங்கையைப் பிரித்தானியர்களும் நமது உள்ளூர்ப் பிரபுக்களும் வேட்டையாடியே கொன்றொழித்தனர். புலியைப் பற்றி நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? புலிக்கும் மனித வாழ்வுக்கும் என்ன தொடர்பு? இவை போன்ற பல கேள்விகளுக்குப் பின்னாலுள்ள அறியாமையைத் தி.பா. எள்ளி நகையாடுகிறார். "வேங்கை இந்தியக் கானகத்தின் ஒரு குறியீடு. புலி நன்றாக இருக்கின்றது

என்றால் அந்தக் காட்டில் பன்றி, மான், காட்டெருது போன்ற இரை விலங்குகள் நிறைய இருக்கின்றன என்று தெரியும். இந்தத் தாவர உண்ணிகள் செழித்திருப்பது அவைகளின் வாழிடமான காடு வளமாக இருக்கின்றது என்பதற்கு அடையாளம். நமது நீர்வளத்திற்கு அடிப்படை ஆதாரமே காடுகள்தானே. இவ்வுலகு நீர் இன்றி அமையாதே. எனவேதான் புலியைக் காப்பாற்றவேண்டும் (2006, ப.63). என்கிறார் தி.பா. சிவிங்கிப் புலியை வரலாற்றில் நாம் இழந்துவிட்டோம், காணுறை வேங்கையையும் காத்துக்கொள்ளாவிட்டால் பேரிழப்பாகிப் போகும் என எச்சரிக்கிறார்.

### கானமயில்

கானமயில் என்ற பெயரைக் கேட்டவுடன் நம்மில் பலரும் அதைத் தோகை விரித்தாடும் மயில் எனப் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆனால், இந்தப் புரிதலை முற்றிலும் தவறானது என்கிறார் தி.பா. தமிழ்நாட்டின் வறண்ட நீரற்ற, புதர்க்காடுகளில் இருந்த The Great Indian Bustardதான் கானமயில் என்கிறார். 1930களில் ஹெராக்கனேக்கல் பகுதிப் புதர்க் காடுகளில் இவை இருந்ததாகவும், துளூர் விமானத்தளத்தில் இரண்டு GIBகள் நடமாடியதாகவும், கர்நாடகத்திலுள்ள ரானிபென்னூர் வெளிமான் சரணாலயத்தில் ஜோடி GIBகளைப் பார்த்ததாகவும் பதிவு செய்கிறார். இதன்பின் அவர் கூறும் மிகச் சுவையான குறிப்பொன்றையும் காண்போம். “இந்தக் கானமயில் இந்தியாவில் மட்டுமே வாழும் பறவை. அதன் பெயரிலேயே நாட்டின் பெயரும் அடக்கம். இதுதான் முதலில் தேசியப் பறவையாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டது.பின் அதன் பெயரால்(Indian Bustard), அதில் அச்சுப்பிழை வந்தால் பிரச்சனை ஏற்படலாம் என்பதைக் குழுவில் ஒருவர் சுட்டிக்காட்ட, அந்தக் கௌரவம் மயிலுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது” (2006, ப.103) என்கிறார் தி.பா.

### சில அரிய உயிர்ப்பெயர்கள்

தமிழ்மொழி வளத்தின் ஒரு பரிமாணமாகக் காட்டுயிர்ப் பெயர்களுள்ளன. இப் பழைய பெயர்களைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டால் அருவி போய் நீர்வீழ்ச்சி வந்தது போல் மேலும் பற்பல பழஞ்சொற்களையும் பெயர்களையும் நாம் இழந்துவிடுவோம் என்கிறார். தி.பா. சுட்டும் பல அரிய தமிழ்ப்பெயர்களுள், எடுத்துக்காட்டுகளுக்காகக் கீழே அழகிய இருபது பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன. (2006, ப.100).

1. சருகுக்கோழி
2. வரகுக்கோழி
3. வால்குருவி
4. தையல் சிட்டு
5. கண்ணாடி ஆள்காட்டி
6. உழவாரக்குருவி
7. வண்ணாத்திக்குருவி
8. புனைப்பருந்து
9. புஞ்சைப்பருந்து
10. பாம்பு வாத்து
11. ஆண்டி வாத்து
12. செந்நாரை
13. வெண்ணாரை
14. ஆலா
15. நையாண்டிக்குருவி
16. மலைமாங்கு
17. கொண்டைக்கரிச்சான்
18. வண்டுகுத்தி
19. சோலை பாடி
20. கழுத்தறுப்பான்

### முன்னோடிகள்

தியடோர் பாஸ்கரன் என்ற இந்த அரிய சூழலியல் அறிஞரை உருவாக்கிய முன்னோடிப் பங்களிப்பாளர்களாகச் சிலரைக் குறிப்பிடலாம். ஜே.சி.குமரப்பா(1892-1960), ம.கிருஷ்ணன் (1912-1996), ஜிம் கார்பெட் (1875-1955), ஆலன் ஆக்டேவியன் ஹ்யூம் (1829-1912), சலீம் அலி (1896-1987) ஆகியோரைத் தமக்கு வழிகாட்டிய முன்னோடிகளாகத் தியடோர் பாஸ்கரனே குறிப்பிட்டுள்ளார். இம்முன்னோரின்

தடத்தில் இயற்கையைப் பேணும் ஆய்வாளராகப் பல்லுயிர்ப் பெருக்கத்தை வலியுறுத்தும் சிந்தனையாளராகப் புதிய புதிய பங்களிப்புகளைத் தியடோர் பாஸ்கரன் தொடர்ந்து நிகழ்த்தி வருகிறார். இவர்போல் இன்னும் சிலரேனும் தமிழில் சூழலியல் குறித்து எழுதத் தம்மைத் தாமே அர்ப்பணித்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் பழந்தமிழரின் சூழலியல் அறிவைத் தற்காலத் தமிழரும் பெற்றுப் பயன்பெற முடியும் எனலாம். இக்கட்டுரைக்குப் பயன்பட்ட

**தியடோர் பாஸ்கரன் நூல்கள்**

1. தாமரை பூத்த தடாகம், உயிர்மை பதிப்பகம், முதல் பதிப்பு:2005, சென்னை.
2. இன்னும் பிறக்காத தலைமுறைக்காக,உயிர்மை பதிப்பகம், மு.,ப.:2006, சென்னை.
3. வானில் பறக்கும் புள்ளெலாம், உயிர்மை பதிப்பகம், மு.ப.:2012, சென்னை.
4. சோலை எனும் வாழிடம், உயிர்மை பதிப்பகம், மு.ப.:2014, சென்னை.
5. கல்மேல் நடந்த காலம், NCBH. மு.ப.: 2016, சென்னை